

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id euidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

A nőkről, a nőknek.

Nagy baj van a mai modern nőnevelés tén. A legtöbb családi és a társadalmi kép elszomorítólag hat ráink; a család lelkét, központját, életét és összetartó kapcsát a nő, az édes anyát hiába keressük. Elsdortá őket a mai modernnek nevezett vallástalan nevelés.

Talán mondanom sem kell, hogy a baj kutterása a leányok nevelésében van. Mert míg egyfelől a modern mama nagy gonddal választja meg gyermekei tolettjeit, hogy az icike-picike jószág délben fogadjon vagy sétáljon, este pedig jouban, concertben, vagy színházban görnyedjen a sok ékszer alatt, unalmas óráiban pedig a divatlapokat nézegesse nagy szakértelemmel és még azt is tudja, hogy a kék vagy rózsaszínű szallag a tincsen jobban áll, mintha azt a feje bubján kötötték volna; addig a mamák másik része bálozik, sétahelyeken tölti el a napnak nagyobb részét, vagy a hódolók csalogató kifejezésekre foglalt beszédeiben leli örömet, ugyszólván hiábavaló tétlenség közt elfecsérlé a drága időt és kis leánykája, az alsóbb rétegből való cselédekre bízva sír, roszt bánásmódban részesül. Arra, hogy a mindennapi imádságot elvégzik-e leánykáik, a mamák nem érnek reá.

Később nevelő, vagy nevelőnő gondjaira bízzák a család leendő lelkét, de velük csak nagyon ritkán érintkeznek. A kis hölgyecske, a ki nevelőjét fizetett szolgának tekinti, gyakran en-

gedetlenkedik és saját kénye-kedve szerint cselekszik s ha e miatt dorgálásban részesül, a mama cseléddel izenteli, hogy a kisasszonnyal gyöngédebben bánjon a nevelő, különben fel is ut, le is ut.

Az ilyen elkényeztetett szülői szeretet, az ugynevezett modern gyöngédség, melyben a kényelem-szeretetet lehetetlen föl nem fedeznünk: sárkány fogakat hint el a leányka életösvényén, hogy ezekből miféle szörnyek fognak kifejlődni senki sem tudhatja. Már pedig ezek a szeretett gyermek boldogságát örökre megsemmisítik. Az így nevelt leányka nézetei, indulatai vagy épen szenvedélye igen-igen sok családra veszedelmet, anyagi és erkölcsi tönkretutást hoz.

Jaj annak az előre nem látó férfinak s még jajabb a leendő családra, aki modern nevelésű leányt visz a házába. Az anya leányának szárnyra bocsátása után megérdemelte sorsát, de az új csillagartatlanul fogja nélkülözni a valódi feleséget, a magyar háziasszonyt és édes anyát.

Pedig minden bajoknak elejét lehetne venni, ha a szülők átlátják, hogy leánygyermekük csak akkor fognak boldogok és szezenesécek lenni, ha Istenfélelemben, háziás és családiás érényekben nevelik fel.

A fiugyermeknek, a ki korán hagyja el a szülői házat, felszeg házi nevelését a társadalom megsemmisítheti; de a lányok, akik rendszerint a családi tüzhely körében nőnek fel hajadonokká,

az ott beszívott szokás hatalma alól nem tudnak menekülni. Már kisebbkorban kell szoktatni a leányövendékeket, hogy egykori hivatásuknak megfeleljenek. A 4—5 éves leányka már észre kell, hogy végye, ha valami poros; a kötőpamutot ő kell, hogy lebonyolítsa; a sőt és fűszereket ő tőri meg; ő szemelgeti ki a konkolyos lencsét és rizskását, esténként pedig a türe fűzi a pamutot, vagy cémát. Lefekvéskor és fölkeléskor ő kell, hogy figyelmeztesse a házat az Isten iránti kötelességre. Gondoskodik a házi szárnyasokról, nemkülönben a kutyáról és macskáról.

Mire a leányka 8—9 éves lesz, tud magára ügyelni: lefekvéskor sorra nézi ruhácskáit, rendbe hozva, megtisztítva helyezi el karszékére. Az étkezésnél az asztalt szabályosan teríti meg. 12 éves korban már a nagy mosásnál, főzésnél, vasalásnál segítkezik és a fehérműtű szallaggal szépen összekötve helyezi el a szekrénybe.

Játszva, észrevétlenül vezet be a gondos anya gyermekét a háztartás titkaiba, mely tanuló pályáján egybes nem szórakoztatásul is szolgál.

Az ilyen anya az Istent szereti és e szeretetre gyermekét is megtanítja; becsepegteti fogékony szívcskéjébe, a vallásosságot és az isteni félelmet. Megtanítja, hogy az Isten a csüggedőket felemeli, a bánatosokat megvigasztalja és az ártatlanokat megvédelmezi.

Az így nevelt leány nem lesz divat báb, nagyzó, a kérdést és tetszelést sem fogja

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Halotti vánkös.

— Némethöl. —

Verőfényes őszi nap volt. Fényes csapat lovagolt át München városának kapuján.

A csapatot hatalmas, erőteljű duzzadó alak vezette, ki a többiek közül előkelő, de mégis könnyű vadászruhájával tűnt ki. Szemeiből önértet, sőt büszke önhittség sugárzott s habár már nem messze lehetett az ötvenöt, fiatalos könnyűséggel ült tüzes paripáján.

Lajos volt, a bajorok uralkodója, bajor Lajos, kinek olyan szomorú szerep jutott az egyház történelmében.

Gyorsan vágattak a magas urak a poros uton. Hatalmas porfelhő keletkezett a nyomukban s messze hallatszott lovak patkóinak csattogása.

Öreg, tőpörödött anyóka jött a fényes kis csapatall szemuen. Egy köteg száraz ág volt a fején és hátán s míg elől, meghajtott fején át az ágak majdnem földig értek, addig hátul a köteg jó fele a földön volt s jókora port vert az öregnek a háta mögött.

Lassan lépdelt a vén anyóka, mintha mérné az utat s olvasná lépteit, még különben is úgy el volt foglalva, hogy a szemben jövő lovagokat észre sem vette.

Hirtelen lögobogást és kiáltást hall:

— Helyet, öreg, helyet!

Magá a császár volt az, aki társai közül kiválva előre ugratott s a vén koldusasszonyhoz ezen szavakat intézte.

Megállott az öreg asszony, lőnlézet és korához mért gyorsasággal hátra lépett.

— A császár, — kiáltja ijedten, midőn fölismerte az előtte állót. De amint tiszteletteljesen hátrább akart térni, megbötkli, elbukik s hátával az ágkötegre esik, melyet magával cipelt.

A császár megállta lovát s ijedten nézte a jelenetet.

Hiába volt nagy ijedtsége, mert az öregnek semmi baja sem történt. Bámulság gyorsasággal kelt fel s miután facsomóján elhelyezkedett s egy nagyot lélegzett, mintha misem történt volna, bátran szólt az előtte állóhoz:

— Jónapot császár!

— Nagy terhet cipelsz, anyóka, — felelt leereszkedő jóakarattal a megszőllott, — hány éves vagy?

— Nyolcvanöt, császár ur, felelt az asszony miközben bizonyos büszkeséggel ült vonásaira, — bizony nyolcvanöt! De sok bajom is volt ám a világgal!

(Csak most látta a császár, hogy az asszony pupos volt s hóna alatt mankóit tartott. Ehség és nyomor ült halvány arcán, melynek minden vonásából kilátszott a kji nem mondott kérdés: Oh, ha csak néhány fillért jutnatnál is fölöslegedből, mily jól ésnék nekem!

A császár elérte a koldus asszony halvány arcának néma kérését, zsebébe nyult s hangosan szólt neki:

— Tartsd a kötenyedet, nesze, itt egy kis alamizna!

Kimondhatatlan örömmel engedelmeskedett az asszony s könnyeitől alig látta azt a sok csillogó aranyat, melyet a császár kötenyébe dobott. S mikor bámulatból, megindultságából mághához tért, remegő hangon köszönte meg a fejedelmi ajándékot:

— Oh császárom, fizesse meg jószágodat ezerszeresen az Isten s adjon neked érte halálad óráján jó halotti vánkös!

Szolgái félelem tükrözödtöt a császár környezetének arcán ezen szavak hallatára, — de

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
 Városház-tér, 5. szám alatt.
 (Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyenruhák
 menyasszonyi kelengyék, függönyök, végzetek,
 valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. —
 Gyász esetekben a legrövidebb idő alatt ki-
 szolgálást ígerek.

Mai lapunk 4 oldal.

ismerni, nem lesz tudákos, hanem okos és nemesen gondolkodó, mint a régiek, akik talán kevesebbet tanultak, de tudták azt, ami az életben igen fontos: tudták a gyermekeiket nevelni, háztartásukat vezetni, férjüknél segítő és takarékos felesége lenni.

Az okos nő, még ha a férjhezmenetel anyagi biztosítékaival is rendelkezik, bizonyára meg fogja érteni, hogy férjének akkor lesz igazán társa, ha annak mindennapi munkájában segítségére tud lenni, ha arra szükség van.

Szentgericei Nagy Géza
kir. s. tanfelügyelő.

Közyülés a városnál.

Van félszázéve, hogy a város közyülése a tegnapihoz hasonló népességnek örvendett volna. A szőlői künnyaralók üres helyei ugyan nagy hiányokat mutattak még, s a birtokváltásokról szükséges feltételek csak nagy nehezen verődött össze. Egyébként csendesen és minden nagyobb emóció nélkül folyt le a közyülés. Viták és nézeteltérések csak kisebb jelentőségű eseményeknél kerekedtek. Pedig a posta és távirdeépület felépítése, a sztrájk-törvény, a helyi érdekű vasutak ügye, az élelmiszer kérdése, mind olyan tárgyak, melyeknél egyébkor parázsvita szokott lángragyogni.

Báró Fiáth Pál főispán 9 órakor megnyitván az ülést, első szavait a kegyeletnek szentelte. Galambos István városi bizotts. tagról emlékezett meg szép szavakkal, a ki mint földbirtokos társadalmazt városunkban s annak a nagy munkájának volt osztályosa, mely városunk lakosságának főfoglalkozását képezi. Kéri, hogy a közyülés jegyzőkönyvével örökítse meg az elhunyt emléket. (Helyeslés.)

A legközelebbi közyülés határnapja szept. 26-ka leend.

Tóth István jegyző felolvassa a soproni posta-igazgatóság átiratát, melyben az jelzi, hogy az építendő posta- és távirde-palotát örömmel fogadják, azonban a bérösszeget úgy, mint a város öhajja, nem fizeti. Az építési összeg 6%-át nem hajlandó fizetni, hanem — a hogyan újban szerződni szoktak, a beépítendő terület szoba-

padlójáért □ méterenkint 8 koronát ad. Az ezen épülettel kapcsolatban tervbe vett s a kulturális-nökség és államépítészeti hivatal céljait szolgáló helyiségeire nem reflektál.

Havranék József polgármester szomoruan emlékezik meg a postaigazgatóság ezen átiratáról, mely a minister álláspontját tükrözi vissza. Ily ridegen elzárkózni, megtagadni minden segítyt, mely városunk fejlődésének némiképp emeltyüként szolgálja — szomorú dolog ránk nézve. Az építési összeg 6%-ka nem épen tulságosan busás összeg, mert ha leszámítjuk a biztosítási összeget, a tatarozás, fenntartás és esetleges átalakítások költségeit, valamint hogy az adómentesség letelte után a jövedelem egy részét adóban veszi vissza az állam, a város jövedelme már nem 6%, hanem csak 4 1/2%. Ő számítás készített a főmérnökkel s annak előadása alapján a szobapadló □-métere után fizetett 8 kor. bérösszeg felér annyival, mintha az állam 6%-ot beépített összeg után fizetne. Az államépítészeti hivatal számára szándékolt építést csak akkor öhajtaná eszközölni, ha a beépített összeg után 6%-ot kapna a város. Ő egyébként hiszi, hogy a minister nem fog elzárkózni a méltányos kérelmek elől s még ez évben dülőre lehet vinni ezt az ügyet, a mit különben ő minden eszközzel sürgetni fog.

A Szt. Sebestyén templom sekrestyéjének helyreállítására a tanács által javaslatba hozott 463 kor. költséget megzavazza a közyülés.

A déli vasut körül egész sor új ház készül, így új utcák keletkeztek, melyeknek elnevezéséről gondoskodni kell. A főmérnök előterjesztés szerint a három új utcát Laktanya-, Munkástelep- és Aszalvölgy utcának kellene elnevezni. A közyülés méltó elszőnyözködéssel hallotta a rettenetes ideát s már az első percben általános volt az óhaj, hogy csak így ne nevezzék el az új-szülött utcacsecsemőket. Havranék József polgármester sietett is kifejezést adni a hangulatnak s indítványozta a bizottság összehívását arra nézve, hogy az gondoljon ki valami szebbet és célszerűbbet az elnevezésre. A közyülés egyhangú helyesléssel fogadta a polgármester előterjesztését.

A déli vasút mentén épült új nádfedeles kertészházra vonatkozólag elfogadta a közyülés a tűzvédelmi nyilatkozat kiállítását.

A Vörösmarty-téren illemhelyet szándékozott a város felállítani. Ezek óta vajudik a kérdés s most is mi lett volna egyéb a sorsa, mint hogy „jobb” időkre halasztják el, az alkalommal akkorra, mikor a vízvezeték ügye dülőre jut (talán a jövő században), a mit az a körülmény is

indokoltá tesz, hogy a hely ott számára szűk és alkalmatlan, tehát másikat kell neki keresni.

Az ola-utcai iskolánál az illemhelyek átalakítására 278 koronát szavazott meg a közyülés.

A színháznál alkalmazandó körszivattyu felállítására elfogadta a közyülés a tanács javaslatát, hogy 2000 korona költségen belül építessék meg. Ez a kut részben a színház tűzbiztonsága érdekében szükséges, részben az utcaöntözéshez is szolgálatot víz.

A gyepestéri telepen szükséges dögtér kibővítésére 1487 kort szavazott meg a közyülés.

Az éjjeli örök fizetése havi 7 koronáról 10 koronára emeltetett.

Ezután egy kényelmes tárgy következett, melyet különösen a mameluk-érzelmektől dagadozó vettek nagy örömmel. Őt esetben kellett névszerint igen-nel szavazni. Gulig Istvánné telek-eldarabolási, Héjji Imrénének eladandó terület, Galambos Istvánnéval, Almássy Jánossal s Kümmelel Frigyessele telektáadás- és a déli vasuti munkás telep tulajdonosaival csereszerződés ügyében. A közyülés bölcsesége azonban megtakarította az ötszörös szavazás kellemét s két rendben intézte el a boldogító igen kimondását. Az első esetben épen 61 igen szavazat esett s egy biz. tag hiánya az egész műveletet elülről kezdethe volna.

Nagyobb mozgalmat Wizer János kéményseprő kérelme okozta, a ki a mostani kéményseprői kerületek új beosztása, illetőleg szaporítása iránt folyamodott. A tanács, élen Havranék polgármesterrel — a kérvény elutasítását indítványozta, annál is inkább, mert a kéményseprői kerületek beosztására vonatkozó szabályrendelet 1902. óta fenn van a minsteriumban. Szabó Bakos András azonban kifogásolta ezen intézkedést, és szépen megokolt beszédében azt fejtegette, hogy a kéményseprői üzlet 2—3 családnál többnek is adhatna megélhetést. Wizer apja 48-as honvéd volt, soha a városra nem szorult s fia most övezgy anyjáról is gondoskodik. A városnak morális érdeke, hogy minél több fiának nyujtsjon megélhetést. Dr. Szára Gyula kifejti, hogy miután városunk az utóbbi időben beépített területében nagy kiterjedést nyert, ő is szükségesnek találja, hogy a kéményseprői kerületek új beosztást nyerjenek. Indítványozza, hogy a kérvény, a városi tanácsnak tanulmányozás végett kiadassék és az minél előbb véleményes jelentést tegyen. Schlammadinger Jenő dr. kifogásolja, hogy a tanács-hoz utasítsák a kérvényt, miután az egy izben már elutasítani kérte. Öhajja, hogy a közyülés maga követelje az új beosztást. A két indítvány

a császár Jacosan vágta föl a fejét s kihívó gunnyal kiáltott bucsuzáskép az öregnek:

— Ne törődj te az én halotti vánkossommal, aligha a te bajod lesz az én halálom! En csak elelék még egy darabig, de a te féllábad már a sírban van!

Ezek voltak utolsó szavai, Erejének s egészségének érzetében büszkén, kevélyen sarkantyuzta meg lovát s a zablát neki eresztve továbbvágott.

Az öregasszony pedig gondosan megolvasta aranyait s miután azokat keblébe rejtette, letérdelt az ut porába s imát mormolt császáráért.

— Az Isten fizesse meg, császár ur, — suttoztá még akkor is, mikor fáját hátrára emelve tovább csoszogott — bár adna neki hosszú életet az Ur!

A császári vadászcsapat rég eltűnt már a távolban; csak egy hatalmas porfelleg jelölte meg az utat, amelyen tova lovagolt.

Néhány év mult el a fent leirt jelenet óta. Szomorú évek voltak ezek! Bajor Lajos meghasznolt a pápával, ennek békés ajánlataira gunyos,

goromba daccal felett; meghasonlott országának nagyjaival, meg annak népével s kitört országában a polgárháború.

Ősz volt ismét. Ebédnél ült a császár, éppen az utolján voltak már. Midőn az ebédet bevégezték, gyorsan föluggrott s előhozatta a lovát.

— A bor kissé fölhevített, — mondá környezetének, — egy jó hosszú lovaglás és esetleg egy kis vadászat le fog hűteni.

Gyors vágatásban az erdő felé vette útját s mivel az ő lova volt a legjobb, messze elhagyta az utána lovaglókat.

Az erdő szélén hirtelen megállott, kezei lehanyatlottak, feje zugni kezdett.

— Micsoda érzet ez? — suttozták ajkai. Halálsápadtság borítá arcát.

— Jaj, talán a halál ez, — mondá ismét. Utolsó erővel emelte föl jobb lábát, hogy leszálljon lováról.

— Istenem, légy irgalmas! . . .

A császár a földön fektűt, hörögve, halávonaglásban. Szélhűdés érte. Kisérete egész délután kereste, míg végre, lönyerítést hallván, megtalálta a gazdátlan lovat.

Néhány lépéssel távolabb az erdőben öreg

anyóka ült. Háta meggyömbűve, mankója melléje tőve. Ráncos arcán csak úgy csurognak le könnyei. Hangosan sir és jaigat s midőn meglátja a lovasokat, a hullára mutat, melynek feje az öleiben nyugszik.

Igen, a koldus asszony öleiben nyugszik a holt császár feje, megtört szemekkel, élettelen ajkakkal. Ugyanazon koldusasszonyában, a kinek akkor azt a néhány aranyat adta.

S a puha halotti vánkoss, melyet az anyóka a császárnak kívánt, nem más, mint az ő öle, a hova az a néhány arany hullott alamizsnakép. Megrendűlve állottak a hulla körül az ország nagyjai, mialatt az anyóka elbeszélte, hogyan jött ő ide, hogyan találta a császárt haldokolva s hogyan imádkozott érte, míg a kisérlet megtalálta.

Ez 1347. október 11-én történt. Bajor Lajost a müncheni Máriatemplom nagyszerű császári kriptájába temették. Talán irgalmas Biróra talált szegény lelke . . .

Tricolor.

Szlanyinka Ferenc

férjiszabó

Székesszevárott, Szent-Imre-utca i. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáratom a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legutányosabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

orsz. m. kir. zeneakadémia tanterve szerint tanít
tatnak az első kezdettől a legmagasabb fokig.
Tandíj az összes tanszakok osztályain *havi*
10 korona.

Az összes melléktárgyak tanítása *ingyenes.*
Beíratási díj **4 korona.**
Felnőtteknek és műkedvelőknek kívánatra
esteli tanfolyam

Magánórák megbeszélés szerint.
A beírások augusztus hó 30-án kezdőd-
nek minden nap j. e. 10—12, d. u. 2—4 óráig
az intézet helyiségében, Lakatos u. 12 sz. I. em.
Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál
Tomnó Béla.

Szerencsétlenség a veszprémi kiállításon.

A szép veszprémi kiállítás megnyitásának napjára
vészes felhő borult. Midőn Makfalvai állattudományi
körülbelül már befejezte kúróját, a gr. Batthyány
Lajos szőlőkiállításában fölállított modell-vihar-
ágyuk egyike mellett Noll Ferenc intéző utasítására,
aki valóban pompás kiállítással mutatta be
(ezuttal nem kortes) hanem borzaszati tudományát,
egy meggondolatlan pincemester, akire a kiállítási
csoport őrizetét bízta tulajdonosa, úgy látszik,
örömet akart szerezni a közönségnek s egy
gránátot az egyik viharágy alá helyezve, meg-
gyújtotta. Óriási robbanás, — de utána rettentő
járgatás és ijedelem lett. A gránát szerterobbanó
szilánkjai, vagy széthasított fatalapzata közül
egyik Szabó István orosházi kiállító urt ember
lábán sebesített meg; mitől ered sebbe, senki
sem találhatta abban a pillanatban, csak aki
közél állott a földre bukkot sebesülthöz, igyekezett
zsebkezdőkkel lekötmi lábát, mert vére nadrágján
keresztül erősen csurgott s borzaszto fájdalommal
szenvedett. A nagy rikoltozás közben a gépkial-
lításban levő kötéleketek elfertemteték és csak-
hamar ott termelt dr. Vadnay főorvos, aki rá-
tevéen az első kötet, bevitte kocsin a kórházba.
Sietnie kellett a másik sebesülthöz. Ez Schaff
káptalanfalvai bérlő volt, mintegy száz lépésnyire
állt onnan; egy szilánk szeme alatt furdott be
és orrát is megvasította. Ugy dúlt a vér az
arcáról, hogy az első pillanatban mindenki azt
hitte, szeme folyt ki. Bekötve, délután a leg-
közelebbi vonattal Budapestre szállították, ahol
a déli vasuton a már értesített mentők várták
és kórházba szállították. Ennek állapota nem
oly súlyos, — ha csak fertőzés nem történt —
mint Szahóé, aki inroncsolást is szenvedett s a
kiállítás területére érkezett hír szerint a veszprémi
kórházban még délután is kellett vágni lábát. De
a robbanás még nagyobb bajt is okozhatott volna,
ha nincs ott egy farkas és több gép, melyekbe
a golyó darabjai furdóttak. Egy szilánk a szintén
mintegy száz lépésre levő kiállítási iroda ablakán
repült be, ökölnyi lyukat vágott rajta s elrepült
az ott dolgozó titkár feje fölött. Ezer szerencse,
hogy az irodában levő kiállítási vendégek közül
senki sem sérült meg. Hogyan és mért kerül-
tett a kiállítás területére az a félig „döglött” gra-
nát, alighanem a közel hajmáskéri tűzvédelmi lö-
vőtérrel, azt a vizsgálat is alig fogja tisztázni. Az
a bangó pincemester, úgy látszik, soha sem bánt
viharágyuval s nyilván a gránátot a viharágyu
töltésének nézte, mellyel egyszerűen lehet puff-
fogtatni. A csendőrség kihalgatta, de le nem tar-
toztatta. Az eset nagy megdöbbenést és lehan-
góltságot kellett s visszahatással volt természet-
esen a lakoma hangulatára is.

Veszélt őb. A multkor elrendelt ebzár-
latnak még alig egyharmada telt le, máris újabb
ebmarás fordult elő. Kovács Lajos póttartalékos
honvéd mit sem sejtve ment végig a csatorna-
parton, mikor hirtelen egy kutya ugrott neki, és
ballában megharapta. A hatóság megkereste az
ezredparancsnokságot, hogy intézkedjék a meg-
harapott póttartalékosnak a Pasteur-intézetbe való
elszállítása-iránt; mert a kutya, amelyet Rezi Já-
nos palotai utcai lakos később lelőtt, Pauer István
alfatorvos véleménye szerint veszett volt.

Sorsüldözött. Vinca Máriának hívják, 18
éves, Krammer Károly Kigyó-utcai lakos cseléde.
Sorsüldözött. Igen, mert a mai világban a rajta-
vesztett sikkesztők, a vagyonközeli ficsurak, ...
és a fejtett életű leányok a „sors üldözöttjei.”
Vinca Mari inotai születésű leány Fülöp József
09. ezredbeli tisztii löpölóval állott bensőbb vi-
szonyban. Az erkölcsökkel mindenben ellenkező
viszony az utóbbi időben a leányra nézve végze-
tesnek kezdett mutatkozni, miért is „szerezmesét”
arra az ígérethe akarta birni, hogy feleségül veszi
őt. Fülöp azonban kijelentette, hogy szülőfalujában
már van neki egy szebb és jobb „mennyasszonya,”
akinek annál is inkább több joga van ő hozzá,
mert kis gyermekük 3 és fél éves. A „sorsüldö-
zött” leány tegnap este megegyeszer felkereste
„szíve választottját” a Zöldfa-utcai istállóban, s
mikor az még reggel 5 óra tájban sem akart
lemondani „első szerelméről,” a megával hozott
befőttes üveg tartalmát, amely nem volt egyéb
lugkónél, — felhajította. A lovászlegények „a földi
szenvedésektől megszabadító” ital „kellemes” ha-
tása miatt jagató leányhoz siettek, majd orvosért
és a mentőkért szaladtak. A mentők hamarosan
ott termettek; de akkorra már oly rombolásokat
vitt végbe a mérég a leány belső részében, hogy
életveszélyes állapotban szállították a Szt. György
kórházba.

Gyászrovat. Részyvétel értesültünk arról a
súlyos csapásról, mely Tóth Ferencet, a fehérvári
tanítóit kar nemrégiben kedves tagját ifju,
23 éves nejének hosszas, sorvasztó betegség után
tegnap történt elhunytával érte. Az ő. v. f. n.

Duhajkodó legények. Különösen felhív-
juk rendőrségünk figyelmét azokra a botrányos
közbiztonsági állapotokra, melyeknek városunk
lassankint színhelye lesz. Valóságos japán-orosz
háboru kezdődik. Egyes csoportok, vagy a mint
ők mondják — *bandák* támadnak s hadat üzen-
nek egy másik bandának, melynek szép szeméi
ellen kifogásuk van. A mint beavatott forrásból
halljuk, a *felővőrovason jelenleg egy 60 tagú banda*
van állandó permanenciában s működik, a mint
tehetségei, meg a bicscsa és dorong engedik. Ezek
kisebb bandákra oszlanak és korcsmárol-korcsmára
járnak. Ha valahol egy ellenséges bandatagot
észrevesznek, stafétát küldenek és összegyűjtik a
másutt portyázó csapatokat. Ha az illető és tár-
sai idejekorán elmenekülni nem képesek, van
fejbeverés, bicscázás és félholtraverés. A másik
csapat — a mint bizalmas és beavatott helyről
értesültünk — kénytelen volt egy új bandát szer-
vezni, a mely azonban csak 30 tagból állván,
nehezen mérkőzhetik amazokkal s csak ritkán
védelmezheti magát. A főbandának egyik kiváló
passziója a korcsmárosok megtámadása, a kik
félnek tőlük s borral ki nem szolgálják őket,
vagy — a mint a „Csilla” korcsma tulajdonosa,
Fekete Ignác tette, kidobálta őket. Rájá most ki-
mondták az ostromzárt s csak a kedvező alkalm-
lomra várnak, hogy alaposan eldöngessék. A mult
vasárnap Mayer Jánosné felsőkirálysori korcs-
márosné ellen intéztek ostromot, mivel az nem
adott nekik italt. Huszonötön ostromolták a korcs-
mát s kövekkel behajigálták az összes ablakokat,
rontottak-zúztak, a mit értek. A rendőrség meg-
érkezése szétszaladtak s csak Kis József, Strausz
Jenő, Nyikos György diszpédányokat sikerült el-
csipni. Kis megebesítette az egyik rendőrt, aztán
részegnek tetette magát s a földön hentergett,
míg a mentők be nem cipelték (bátrak vagyunk
megjegyezni, hogy nem fehér keztyűben, mint a
hogyan t. laptársunk a Sz. V. szeretné.)

Tisztelettel kérdezzük most már, mi lesz
ebből, hova fajúlnak ezek az állapotok? Mi lesz
a személy- és vagyonbiztonságból, ha az ilyen
garázdálkodások megtörténhetnek. Mi lesz az
összszel, ha majd az ujbór is hozzájárul a vadi-
táshoz, mikor most a nagy szárazság és rossz
termés idején is emnyire felvillanyozódtak a ke-
délyek? Hány esetről nem tud a rendőrség, a

a melyet négy szemközt, vagy házi kezelé-
s után intéznek el?

Mi azt hisszük, hogy a rendőrség már cse-
kely számánál fogva sem lesz képes az ilyen
garázdálkodásnak teljesen gátat vetni.

Nem volna talán jó rendőrségünket csend-
őrséggel helyettesíteni? Gondolkozunk rajta.

Széchenyi Viktor gróf tulajai. A gróf
családja Balatonföldvárt nyaral. A minap nagyobb
mennyiségű fehérneműt szállítottak Sárpenteléről
Balatonföldvára a gróf cselédei. Urhida és Sza-
badbattyán között a kocsirolt elloptak egy ruhás-
kosarat, amelyben 487 korona értékű S. C. és
S. V. betűkkel ellátott asztalterítők, asztalkendők,
tűrűközők, férfi és női fehérneműek voltak. A
csendőrok nyomozása még eddig eredménytelen.

Arcképek. Virágot s arcképet lopni szabad
— ha szívesen engedik. Így vélekednek sokan.
Nemes Pál fényképész azonban semmi este-
re sem, a kinek szép kirakatát a színház faláról
fesztették le s miután a képeket kiszédték belőle,
a tartót a Kórház-utca 25 sz. ház udvarába dobták.
Hogy, ki vagy kik tették? s hogyan vihettek végbe
egy ilyen műveletet oly élénk helyen, mint a
Színház? — nem tudjuk. — A rendőrség sem
tudja. De szeretné tudni.

Lovak a vonat alatt. Német Pál kálozi
lakos három lovát addig ismeretlen lókötők el-
lopták. De — úgy látszik — nem merték eladni,
tehát eleresztették. — A lovakat a polgári vasuti
őr meglátta s süzöbe vette őket. A megriadt állatok
neki rontottak a szembe jövő vonatnak és kettő kö-
zülük a vonat kerekei alá került. Az egyik azon-
nal elpusztult, a másiknak a lábát szelték le a
kerekek.

**Egy tanuló felvétetik Knazovitzky Béla
férfi-divat- és rövidáru-üzletében.**

HEGYESY GYULA
ZONGORAKÉSZÍTŐ, SZ.-FENÉVÁR, SIMOR-UTCA 21.
Elvállalok mindennemű zongorák, piáninók
stb. javítását, hangolását. 15 évig működtem
elsőrangú gyárakban és több év óta önállóan.
2743 52-15

5 koronáért
küldök 4½ kilo (kb. 50 db) kevéssé megszárt
finom enyhe **pipere-szappant** rózsá, lilom
tejj, orgona, ibolya, rezedá, jászmin és gyöngy-
virágból szépen összcválogatva utánvétellel
küldi: **Scheffer D. Sándor**, Budapest, VIII.,
2800 Bezerédi-utca 3. szám. 20-6

KNAZOVITZKY ELEMÉR
vas-, szerszám- és konyhaberendezések üzlete
SZÉKESFEHÉRVÁR,
a „Magyar Király” szálloda átellenében.
TELEFON: 149. sz. II
A legolcsóbb árakban,
szolid kiszolgálás mellett kaphatók
2812 az összes 30-9
vasaru-cikkek.

Gerenday Gyula
vaszon, fehérnemű, rufus és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tenis rakét, Tennis cipő, Tennis labdák, Sport ingek, Sport sapkák.
Ajánlja hazai gyármányú vaszon, asztal-nemű, valódi rumburgi és sziloziai kézi szőtt vaszon és ágyhuzatokra szolgáló damaszt
és kanavász árukat. Schroll Benedek pamut vaszon és sifon aruraktára. Fürdő ruhák, fürdő köppény. Legdivatosabb férfi ingek,
gallérok, kézből és nyakkendő. Kelényezés szükséges és megfelelő női fehérnemű és kész ágynemű. Mérték utáni megren-
delésre bármely fehérnemű gyáron és pontosan elkészítetik. Csecsemők részére keszletben ingecskék, szüvött és kötött ujjas
hozzákaparna, pólya-kötő, baleső és kocsikarók, gumilapdó, szalag, csokor. Szüvött ág- és asztalterítők, csipke és szüvött
függönyök. Torontál, Axminster és tapasztri szalon és futó szőnyegek. Gyapjú és teveszőr ágylakarók, levarrott Kashmir, Klot
és selyem pulczonok. Divatos ruha szüvők, Cosmanost mosókeleme és selyem-kelekek. Szalag, csipke, fátoly, divatos övek,
vállfűző, napernyők. Nagy választék keztyű és hárnyából. Lúszter és mosható kötények. — Szüvött és rufos árúval 5
engedmény. 2750 104-32

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.